

Brány Jurského parku se znovu otevřely

17. – 19. 10 .2025

V pátek jsme se sešli na vlakovém nádraží ve Starých horách, kde nastoupila větší polovina výpravy, ve Dvorcích u kapličky se připojila i druhá polovina dětí a vyrazili jsme směr Jurský park, kde nás před slavnostně osvětlenou bránou čekal správce parku, který nás přivítal, uvedl nás do dění, které se událo v naší nepřítomnosti. Dozvěděli jsme se, že se výzkumníkům podařilo vyvinout nový druh dinosaura – Heliosaura, tedy slunečního dinosaura, který je všežravý, velmi inteligentní (dokonce ovládá určitý druh komunikace, prostřednictvím jež se dorozumívá dokonce i s lidmi), jeho tělo je pokryto šupinami a nejvíce aktivní je za rozbřesku, kdy loví.

Po ubytování a večeři jsme však zjistili, že Heliosaurus utekl z parku i přes to, že všichni dinosauři mají zaveden čip, který je hlídá. Vydali jsme se tedy po jeho stopách, které však nebyly viditelné pouhým okem, bylo zapotřebí speciálního UV světla, pod kterým se stopy vyjevily. Po několika metrech se však stopy ztratily.

Za prvního ranního světla vyrazila výzkumná skupina po stopách Heliosaura, nevolili však správný denní čas, proto je Heliosaurus napadl, zaznamenali však svou cestu do mapy, podle které jsme se po snídani vydali hledat dinosaura, hned u konce mapy jsme objevili Heliosaurovo hnízdo, kde nechal první indicii k jeho nalezení. Cesta byla dlouhá a náročná, avšak nás dovedla do cíle, na nejvyšší vrch v blízkém okolí, Čerřínek, kde jsme našli zprávu, ve které nás žádal o jeho osvobození, o deaktivaci čipu, díky čemuž bude moci žít svobodně.

V tábořišti jsme hlasovali o možné deaktivaci a protože většina hlasovala pro, výzkumníci nám sdělili, jak čip deaktivovat. Bylo zapotřebí speciálního šestimístního kódu, který jsme získali v tábořišti za pomoci azimutů. Po vložení správného kódu jsme čip úspěšně deaktivovali a jako poděkování nás v Heliosaurově hnízdě čekala cancátka, společně s děkovným dopisem na rozloučenou.

Po vypuštění Heliosaura do volné přírody jsme si nasbírali dřevo na oheň, děti si ještě zahrály několik kol hry na schovávanou, rozdělali jsme oheň a opekli špekáčky, každý podle svého gusta. Večer jsme si ještě tradičně zahráli hráli městečko Palermo, živé člověče nezlob se nebo „vymění se čísla...“, při které Davídek utržil pořádnou bouli na hlavě po srážce se sloupem.

Ráno jsme si dali výborné hamburgry se sekanou uvnitř, rychle uklidili chaloupku a pak už vyrazily dvě skupiny na cestu, jedna zpět ke kapličce do Dvorců a druhá na vlakovou stanici. Tak zase příště, výpravě zdar!

Terka